

Покліч Волі

ГРАМАДСКА-ПАЛІТЫЧНАЯ ГАЗЕТА ВІЦЕБСКАГА РАЁНА, №14(63)
ЖНІВЕНЬ 2009 ГОДА

ВЫНІК – НІШТО, ПРАЦЭС – УСЁ

Выдаўшы ўказ № 498 “ Аб дадатковых мерах па рабоце са зваротамі грамадзянаў і юрыдычных асобаў” улада, ў які ўжо раз, спрабуе адрэгуляваць ўзаемадачынненні паміж плебсам і сабою.

Як цвердзіць на старонках раённай газеты загадчык сектару па рабоце са зваротамі грамадзянаў і дакументацый-наму забеспячэнню кіравання справамі райвыканкаму Т. Вашчанка за мінулы год у райвыканкам паступіла 845 зваротаў, з іх 539 пісьмовых і 306 вусных, што скла-ла 117,5 % да ўзроўню 2007 году.

Скардзіцца й шукаць праўды ў прыўладных кабінетах наш народ навучаны добра. Тут існуе цэлая навука, якую, засвойшы на ўласнай скуру, людзі перадаюць з вуснаў у вусны.

Шмат цікавага можна адшукаць у інтэрв’ю вышэйзгаданага чыноўніка. Ну, напрыклад, пра тое, што вялікая колькасць зваротаў у райвыканкам тлумачыцца фармалізмам пры разглядзе справаў на мясцовым узроўні, нежадан-нем дапамагчы людзям, ігнараваннем іхніх законных патрабаванняў. Нейкім дзіўным чынам пабудавана ў гэтай дзяржаве ўлада, чым далей яна ад чалавека, тым большай “ заклапочанасцю” пра яго яна вызначаецца. Як раённы чыноўнік ганіць бяздзейнасць чыноўніка на ўзроўні сельскага савету, так, відаць, мусіць сябе паводзіць у адносінай да рённага ўзроўню нейкі абласны бонза. Ну, і, прасочваючы гэтую ўладную логіку да канца, самым бязгрэшным і заўжды правым мусіць быць той, хто займае ў гэтай уладнай пірамідзе самае высокае становішча. У нармальных краінах усё наадварот. Ну, ды ладна, тое не пра нас.

Найбольшую ўдзельную вагу ў гэтай масе зваротаў займаюць звароты па

жытлова-камунальнай (269 зваротаў) і дарожнай гаспадарках(139 зваротаў). Што называецца там, дзе тонка, там і рвецца. Стан дарог, трубаправодаў, якія забяспечваюць грамадзянаў вадой і цяплом знаходзіцца, мякка кажучы, у дрэнным стане. Так, напрыклад, закапваючы ў зямлю грошы, выдзеленыя на пераўтварэнне в.Копці ў аграгарадок, паклалі на паржавельны трубаправоды яшчэ адзін слой асфальту, а зараз, у які ўжо раз за апошнія паўгода, разбураюць яго, каб дакапацца да чарговай чечы. Разрылі велічэзную яміну, перагарадзілі дарогу так, што машынам прыходзіцца ездзіць па тратуары. Ваду паспрабавалі з канавы выкачыць, але яна напаўнілася зноў. І каторы ўжо дзень стаіць гэта яніна, пакуль, не дай Бог, па начы хто не будзь у яе не зваліцца. І гэта толькі драбок праблемаў, што існуе ў камунальнай сферы. Выходзіць, што існае ўлада за 15 гадоў свайго існавання не здолела забяспечыць тых, хто яе абраў, элементарным наборам неабходных дабротаў, не кажучы ўжо пра нейкія ўдасканаленні, новыя тэхналогіі і падыходы. Дзікунства несвабоды і замшэлы саветызм, калі паказуха пануе над здаровым сэнсам, не даюць існаму грамадству не толькі рухацца наперад, але нават усведамляць той стан, у якім яно знаходзіцца.

У чым жа бачучы сваю ролю раённы чыноўнікі? У пераглядзе графіку прыёму грамадзянаў, у змяненні рэжыму працы структурных падраздзяленняў райвыканкаму і адказных асобаў, у

інфармаванні грамадзянаў праз раённыя СМІ і ва ўзмацненні жорсткасці за выкананне Дэкрэтывы №2, якая адстойвае правы і законныя інтарэсы грамадзянаў.

Але ўсё мы гэта праходзілі за Саветамі, толькі адказнасць тады была больш жорсткай, і просты чалавек такія-сякія правы адстаяць мог. Зараз жа больш дэмагогіі і нахабства. А простага чалавека ў кіраванні дзяржавай і ўплыву на ўладу адсунулі так далёка, што ён пра свае правы ўгадвае толькі ў побытавай сферы.

Замест таго, каб вялікую долю адказнасці і грашовых сродкаў аддаць на мясцовы ўзровень, дзяржава імкнецца займацца ўсім грамадска-палітычным спектрам. Такім чынам яна выходзіць сацыяльны інфантилізм і безадказнасць за тое, што адбываецца ў маёй вёсцы, ў маім паселішчы. Не абуджаючы сацыяльна-палітычнай актыўнасці, дзяржава параджае цэлы шэраг праблемаў(ад п’янства да дэмаграфічнага спаду), якія потым сама вырашае без усялякага поспеху. Але вынік для гэтай дзяржавы—нішто, працэс—усё. Імітуючы клопат пра простага чалавека, яна ўсімі магчымымі спосабамі стрымлівае дэмакратычныя працэсы, якія магчымыя толькі праз свабоднае волевыяўленне грамадскай ініцыятывы. І тады плынь зваротаў у райвыканкам непараўнальна зменшыцца, бо паляпшаць сваё жыццё будуць самі грамадзяне. Зменшыцца пры гэтым і колькасць раённага кіраўніцтва.

Рэдактар.

Новыя падыходы

Як паведаміў намеснік управы гандлю Віцебскага аблвыканкаму, у г.Віцебску адчыніўся першы ў вобласці магазін нізкіх коштаў

ААА “Ніка” вырашыла нарошчваць та-вараварот не за кошт павелічэння ганд-лёвых надбавак, а за кошт росту аб’ёмаў прадаж. Так, у новай краме надбаўкі на прадукты харчавання і прамысловыя та-вары першай неабходнасці, акрамя цу-кру, тытунёвых вырабаў і некаторых відаў алкагольнай прадукцыі, складаюць ад 1% да 10 %, у той час, як на другіх тарговых аб’ектах яны дасягаюць 30 адсоткаў. Пры тым якасць і асартымент ў адчыненай краме нічым не саступае згаданым пак-зчыкам у іншых магазінах.

Кіраўніцтва мяркуе такім чынам павялічыць тавараварот больш чым у 4-5 разоў у параўнанні з іншымі кропкамі сваёй гандлёвай сеткі.

Ян Пакупнік.

Сабака бывае кусачым

У пасёлку Руба пітбультэр’ер ледзьве не загрыз сваіх гаспадароў.

Першай ахвярай сабакі стала ягонае гаспадыня пасля таго, як павысіла на яго голас. Муж, які паўстаў на абарону жонкі, таксама пацярпеў ад свайго агрэсіўнага пітомца. Але за гэты час жанчына пас-пела выбегчы з кватэры і зачыніць за са-бой дзверы. Гаспадар здолеў схавацца ў суседнім пакоі.

Па дапамогу звярнуліся ажно да супрацоўнікаў МНС, якія пры дапамозе адмысловага прыстаавання эвакуавалі з другога паверха пацярпелага мужчыну. Ніхто не рызыкнуў увайсці ў кватэру да сабакі—і зверу прыйшлося забіць.

Месяц таму сужэнцы з жалю падабралі на вуліцы выкінутага кімсьці пітбультэр’ера. Раней прызнакаў агрэсіі сабака не праяўляў, і таму напад быў аб-салютна нечаканым.

Зараз муж і жонка знаходзяцца ў больніцы з рванымі ранамі рук і ног. Іхні стан лекары ацэньваюць, як здавальняль-ны.

Тодар Кінолаг.

Якой павінна быць раёнка

Я трымаю ў руках чарговы нумар раённай газеты. Ён, як і ўсе папярэднія, цалкам на роднай беларускай мове. На рускай хіба што праграма тэлеперадач, віншаванні ды красворд. А ўсё да аднаго артыкулы – па-беларуску.

Гэта не нейкія мае летуценні. Гэта – раённая газета суседзяў з Шумілінскага раёна -- “Герой працы”. Аказваецца, нашы прыдзвінскія суседзі не вохаюць з той нагоды, што не маюць беларускамоўных карэспандэнтаў. Яны проста не даюць сабе слабіны і шчыра робяць сваю працу.

Пакінем убаку абмеркаванне тэматыкі і зместу артыкулаў, бо аўтарытарызм пакінуў свой адбітак і на яе старонках. Галоўнае ж – тут шануюць роднае слова. Тут паважаюць тых, хто здаўна жыве і пра-цуе на гэтай зямлі, не дазваляюць заглух-нуць роднай крынічцы, якая прабіваецца праз тлусты пласт абьякавасці. Гэта толькі на першы погляд здаецца, што для чытачоў няма аніякай розніцы, на якой мове выдаецца газета. На самой справе ад гэтага залежыць многае. І, галоўнае, – сувязь пакаленняў, якія тут жылі раней

і якія жывуць сёння. Яго лёгка згубіць і цяжка ўзнавіць нанов.

Наша раёнка пераўтварылася ў не-шта незразумелае, кшталту газеты ра-сейскай глыбінкі. Здаецца, і праблемы абмяркоўваюцца свае, мясцовыя, і люд-зей на старонках газеты прадстаўляюць тутэйшых, а газета спрэс рускамоўная. Калі пенсіянер А.Крачкоўскі канчаткова зачэхліць пыро, то яе наогул можна не выпісваць.

Пазіцыя газеты – гэта пазіцыя яе галоўнага рэдактара. Калі з боку “Крывінкі” гадзі паўтара таму прагучала крытыка, што рэдактар піша толькі па-расейску, стан спраў змяніўся. Сярод артыкулаў сп. Паўлоўскай сталі пераважаць беларускамоўныя. Але сярод яе падна-чальных змяненняў не адбылося. Яны па-ранейшаму пішуць часцей па-расейску. І тлумачыць тое можна хіба што абьяка-васцю, леньню і нежаданнем адносіцца з павагай да большасці насельніцтва раёна, які ўваходзіць у краіну з тытульным назо-вам Беларусь.

Г.Станкевіч, рэдактар.

У нас у
гасцях
бешанко-
віцкая
«Крывінка»

**Вынікі апошняга апытання
на сайце [http://haradok.
belarda.org/](http://haradok.belarda.org/)**

**Чаму вучням зноў не будзе хапаць
падручнікаў?**

ДЫВЕРСІЯ УЛАДАЎ	16%
БЯЗГЛУЗДАСЦЬ МІНІСТЭРСТВА АДУКАЦЫІ	34%
ВЫПРАБОЎВАЮЦЬ ЦЯРПЕННЕ БАЦЬКОЎ	3%
ЭКАНОМІЯЦЬ СРОДКІ	5%
УЛАДЗЕ НЕ ХАПАЕ МАЗГОЎ	42%

АБ’ЯВА

**Каб атрымліваць
кожны нумар газе-
ты «Покліч волі»
паведаміце рэдакцыі
аб гэтым – зрабіце бес-
платную падпіску.**

**Рэдакцыя «Покліч
волі» змяшчае бя-
сплатныя абвесткі
чытачоў выдання.
Дзеля размяшчэння
абвесткі запоўніце ку-
пон або патэлефануй-
це ў рэдакцыю.**

**Калі парушаны вашы
правы спажыўца,
працаўніка, то даем
эфектыўныя парады па
абароне права і пошуку
бесплатных юрыстаў.
Звяртайцеся на адрас
газеты «Покліч волі».**

Беларусаў пераконваюць, што паўсюль яшчэ горш

Асвятленне праблемы фінансавага крызісу не сыходзіць з першах старонак СМІ. У беларускім варыянце яны маюць ярка выражаную ідэалагічную афарбоўку.

На першым этапе прамыўкі мазгоў звальвалі віну за крызіс на Захад на чале з Амерыкай. Маўляў, яны яго распачалі, нас ўцягнулі, а цяпер і самі расплочваюцца: беспрацоўе расце, працоўных скарачаюць. Толькі не кажуць пра тое, што на дапамогу па беспрацоўі там жыць можна лепей чым у нас. Не кажуць і пра скарачэнне цэнаў на прамысловыя тавары ледзьве не на траціну. І ў якасці прыклада штодня з раніцы па радыё прыводзілі адмоўныя факты з жыцця латышоў. Нейкая Нінэль Мешкун, не жалеючы негатыву палівала брудам па “Радыефакце” ўсё латыскае кіраўніцтва, якое ў адрозненні ад нашага зусім не дальнабачнае. Народ абураецца, выходзіць на вуліцу і вось-вось зрыне гэтых празаходніх палітыкаў.

Зараз дайшла чарга і да Расеі. Крызіс там ці не найгоршы ў свеце. Колькасць звольненых расце з кожным днём, у масы зноў пайшоў Кашпіроўскі, прывіды страшэнных 90-х з’яўляюцца на гістарычнай арэне ў чарговы раз. Ала Пугачова, як некалі, зноў аб’явіла пра завяршэнне сваёй прафесійнай кар’еры, білеты на ейныя канцэрты мусяць сягнуць астранамічных коштаў. Маўляў, прымадона вырашыла падзарабіць перад пенсіяй, бо

ейныя банкаўскія рахункі заблакавалі.

На фоне гэтага крызіснага вэрхалу Беларусь—выспа стабільнасці. Як той кажа, і Еўропа нарэшце зразумела, што без нас яна ў гэтай сітуацыі не абыдзецца. Яна нас запрасіла да праграмы ўсходняга партнёрства, а мы і згадзіліся, толькі не вучыце нас жыць і сваімі дэмакратычнымі стандартамі глузды нам не забівайце.

Пра тое, што нашая дзяржава, зрабіўшы навагодні падарунак, за адзін раз абабрала сваё насельніцтва адразу на 20% імкнуцца не ўзгадваць. Абяцала яна і заробкі настаўнікам падвысіць на 20%, ды падвысіла толькі на пяць, ды і то не адразу, а адцягнуўшы на месяц. Дырэктары некаторых навучальных устаноў дагавыраліся ўжо да таго, што для жанчыны заробак у 500 тысячаў рублёў—гэта добра. Іншым катэгорыям працоўных таксама не пашанцавала, хто меў заробак за мільён, згубіў колькі сотняў тысячаў.

Тое, што любы крызіс нічога добрага не нясе, ясна і без пошуку і наўмыснага выпінання нейкага негатыву з жыцця нашых суседзяў. Калі ж гэта робіцца мэтанакіравана і агрэсіўна, то сведчыць пра спробу схаваць свае памылкі і пралікі, і сфармаваць у аўдыторыі светлы вобраз існай улады. І вы ведаеце намаганні даюць свой плён. Ёсць немала людзей вераць, што

паўсюль куды горш, чым у нас.

Толькі куды ўжо горш? Кожны год, калі сыходзіць з нашай зямлі снег і гарады і паселішчы паўстаюць у сваім сапраўдным шэрым выглядзе, пачынаеш разумець колькі ж відавочнага дзікунства навокал. Віцебскія дарогі з кожным годам усё горш і горш. У сёлетнюю весну яны ўражваюць асабліва: выбоіны, вымоіны, трэшчыны, дзіркі, яміны, лужыны, калдобіны. Пакуль сонейка падрыхтуе сапсаваны асфальт да рэмонту, дык машыны разаб’юць яшчэ больш.

Уражваюць і новыя падыходы ў абслугоўванні дарог, выкліканыя, мабыць, таксама крызісам: павыганялі на вуліцы гораду нейкіх людцаў (сярод якіх палова жанчынаў) у аранжыравых камізэльках з самаробнымі прыстасаваннямі са старых сякераў, рыдлёвак і нейкіх яшчэ жалязякаў, каб тыя наледзь з краю дарогі адкопвалі. Стаяць тыя, цюкаюць іржавымі і не вельмі жалезінамі, але глядзець на гэтыя высілкі не хочацца: на душы брыдка робіцца. Вось так мы і жывём, як і работаем: нейкаму разумніку прыдумка ў галаву грукнула, ён і павыганяў на вуліцы людзей без асаблівага прадумвання ўсіх неабходных прыстасаванняў і прылад. Крызіс найперш не ў эканомікі—ён ў галовах.

Э. Агладальнік.

Улада падскажа

Старшыня райвыканкаму І. Вазьміцель, як і ў ранейшыя гады, правёў паседжанне райвыканкаму па пытаннях будучай сяўбы.

Мяне заўжды здзіўляў той факт, што без кантролю з боку райвыканкаму вяскоўцы, відаць, не пасеялі б у весну і не убралі ў восень.

Відаць, больш за дваццаць адсоткаў працоўных у сельскай гаспадарцы Беларусі гэта будзе замала (у развітых краінах 2-9%), таму на дапамогу прыедуць шэфы з віцебскіх арганізацый. Прадстаўнікі УП “Віцебскае ПМС” і філіял РУП “Тэлеком” ужо ўключыліся ў працу па вывазе арганікі на палі з фермы “Варашылы”. Тэмпы вывазу ўгнаенняў у некаторых прадпрыемстваў застаюцца нізкімі, хоць час і патрабуе большага, пры тым што на некаторыя ўчасткі і зараз ужо не заедзеш. Выходзіць, дзе-нідзе будуць сеяць у пустую зямлю? Са складаў “Райаграсервісу”

яшчэ не вывезлі мінеральныя ўгнаенні, асабліва калійныя. Самы тэрмін вывозіць.

Не забылі нагадаць і пра тое, што нехта і недзе мусіць карміць механізатараў. Кожную вясну, слухаючы адно і тое ж, мне падаецца, што я сню адзін і той жа сон. Вы ведаеце, калі ўжо і пра гэта трэба нагадваць, дык навошта такія сельгаспрадпрыемствы і такая эканоміка?

А можа справа ў іншым? Хутчэй за ўсё вяскоўцы і без напамінаў зрабілі б сваю справу, толькі навошта б была тады гэтая самая ўлада з такой колькасцю чыноўнікаў, якія і самі не жывуць і людзям не даюць, збіраючы пасідзелкі пра адно і тое ж, а яшчэ ў школе вучылі вершык Маякоўскага па выкараненні ўсіх паседжанняў.

Алесь Вясковец.

Адкрыўся беларускі піўны рэстаран

На праспекце Перамогі, 1 у Віцебску (паблізу з галоўным корпусам ВДУ) на днях адчыніў дзверы новы піўны рэстаран. Установа называецца незвычайна – “Лямус”. Гэта старое беларускае слова азначае сялянскі двухпавярховы драўляны будынак, на першым паверсе якога захоўваліся прадукты і гаспадарчы інвентар, а на другім – сена.

Сенавала тут, канешне ж, няма. Затое ёсць дзяўчаты-афіцыянткі ў прыгожых беларускіх строях. Інтэр’ер

– а-ля беларуская хатка з печкай і плятнём перад уваходам. Кошты тутэйшыя нам падаліся прымальнымі. Беларускіх прысмакаў у меню пакуль што няма, аднак абяцаюць, што нацыянальнымі стравамі тут абавязкова будуць частаваць.

Рэстаран разлічаны на 70 месцаў. У наступным годзе ў “Лямусе” будуць варыць сваё піва – тут плануюць адкрыць уласную піваварню вытворчасцю 300 літраў у суткі.

Яна Ільіна, «Падзеі».

САМЫ НЕБЯСПЕЧНЫ ПЕРЫЯД—ЗІМА

170 садаводчых таварыстваў зарэгістравана на тэрыторыі Віцебскага раёну. За 2008 год у РАУС паступіла больш за 250 заяваў аб крадзяжах і псаванні дачнай маёмасці гамадзянаў. Узбуджана больш за 160 крымінальных справаў. Сума нанесенай шкоды склала больш за 80 млн. рублёў.

Асабліва неспрыяльнай з’яўляецца сітуацыя, якая ўзнікае ў зімовы перыяд, калі людзі на доўгі час пакідаюць свае лецішчы без нагляду. Дамы разам з асабістай маёмасцю становяцца лёгкай здабычай злчынцаў.

Праваахоўныя органы раюць сябрам са-

даводчых таварыстваў не спадзявацца на цуд, а самім прымаць меры па арганізацыі аховы дачных аб’ектаў, ствараць дабравольныя дружныны, агароджваць тэрыторыю таварыстваў.

С. Ахоўнік.

ПАЖАР У КІРАЎСКОЙ НЕ ПЕРШЫ

На 6 сакавіка 2009 года ў раёне ўжо зарэгістравана 15 пажараў, што на 7 меней, чым летась. Загінуў 1 чалавек, у 2008—сем.

Паведамленне пра ўзгаранне паступіла на пульт сувязі ЦОУ 3 сакавіка ў 21.49. Гарэў жылы пакой у кватэры па вуліцы Паркавай, д.18 у вёсцы Кіраўская. Узнікла небяспека ўзгарання даху суседніх кватэр.

Неасцярожнае абыходжанне з агнём пасля распіцця спіртowych напояў прывяло да ўзнікнення пажара. Памер учыненай шкоды ўстанаўліваецца.

Ясь Пільны.

КРОВАВЫЕ РАЗБОРКИ ПЕНСИОНЕРОВ

25 августа ссора двух пенсионеров в поселке Мишково (в городской черте Витебска) закончилась стрельбой.

74-летний мужчина на улице, из незарегистрированного охотничьего ружья «ИЖ-12» 12 калибра, застрелил мест-

ного 63-летнего жителя. Подозреваемый задержан. Ружье изъято. Сообщает сайт МВД. Пострадавшего доставили

во 2-ю областную больницу, однако медикам оставалось лишь констатировать смерть. Сяргук Серабро.

ПРАЦЫ МАСТАКОЎ “ВІЛЕНСКОЙ ШКОЛЫ”

У Віцебскім абласным краязнаўчым музее нядаўна адкрылася цікавая выстава – “Вобраз з’явы”, якая прадстаўляе

працы мастакоў Заходняй Беларусі. Яны працавалі ў першай палове мінулага стагоддзя і з’яўляюцца выхаванцамі так званай “віленскай школы”. Усе сем аўтараў экспазіцыі вучыліся на мастацкім факультэце Віленскага

ўніверсітэта, які быў буйным культурніцка-адукацыйным цэнтрам у Еўропе.

У экспазіцыі – больш за 160 прац. І хоць з’ява “віленскай школы” пакуль яшчэ не вывучана мастацтвазнаўцамі, гледача, несумненна, зацікавяць творы Я.Драздовіча, П. Сергіевіча, С.Вішнеўскага, В.Сідаровіча, М.Сеўрука, П.Южыка і

Д.Крачкоўскага. Першыя тры мастака з’яўляюцца ўраджэнцамі Віцебшчыны.

Выстава з’явілася дзякуючы намаганням творчага грамадскага аб’днання “Мастак” і яго старшыні Віктара Маркаўца. Экспазіцыю ўжо бачылі жыхары некаторых беларускіх гарадоў.

Яна Ільіна, «Культура».

ЦІ ПРАКАЎТНЕ ЕЎРОПА ШЧЭ АДНУ «ЭЛЕГАНТНУЮ ПЕРАМОГУ»?

Захаду не варта мець асаблівых ілюзій наконт дэмакратызацыі Беларусі. Такі месідж Бруселю і Вашынгтону даслаў 20 жніўня Аляксандр Лукашэнка. Эксперты прагназуюць, што прэзідэнцкія выбары, якія адбудуцца пры канцы 2010 або на пачатку 2011 года, будуць сур’ёзным выпрабаваннем у адносінах Мінска з Захадам.

Стоячы перад аб’ектывамі на фоне палеткаў Талачынскага раёна, беларускі афіцыйны лідэр папярэдзіў еўрапейцаў: дарма яны наважыліся заста- янна накідаць нейкія ўмовы «у разліку на тое — а вось Лу- кашэнку няма куды падзецца, як некалі Расія думала...». Увогуле, «калі нехта на Захад- зе мяркуюе, што вось у нас з Расіяй сапсаваліся адносіны, і мы тут Лукашэнку падкруцім, і ён усіх злачынцаў з турмаў па- выпускае, і ён заканадаўства заўтра зломіць, яны памыля- юцца».

Мінскі палітолаг Андрэй Фёдарав схільны лічыць гэты каскад выказванняў так- тычным ходам напярэдадні сустрэчы з Мядзведзевым. Паводле слоў Лукашэнка, крамлёўскі калега запрасіў яго шчыра пагаварыць на на- ступным тыдні ў Сочы. «Пе- рад сустрэчамі з расійскім кіраўніцтвам заўсёды ідзе крытыка ў супрацьлеглы бок», — зазначае эксперт.

Такім чынам, адна з задач гэтага публічнага высту- плення — тое, што экспер- ты называюць пагладжван- нем расійскага мядзведзя. Маўляў, пра сыход на Захад — хлусня, а з «Усходняга парт- нёрства» ЕС мы хочам узіць толькі чыста прагматычны ўлоў для эканомікі.

Наогул жа пасланне адра- савана адразу некалькім аўдыторыям, зазначае аналітык Валерый Карбалевіч. І Маскве, і электрату, і на- менклатуры, і Еўрасаюзу. Сэнс жа ў тым, што рэжым не збіраецца мяняцца, пра- вадыр па-ранейшаму моц- ны і цвёрда трымае стырно ўлады, а наступныя выбары пройдуць паводле звыклага сцэнарыя.

Карацей, як у старым анек- доце пра Рабіновіча: «Не да- чакаецца!».

Паводле прагнозу Карбалевіча, «з набліжэннем

у Беларусі прэзідэнцкіх выбараў будзе ўзрастаць на- пружанне паміж Мінскам і ЕС. І гэтыя выбары могуць стаць цяжкім выпрабаваннем для двухбаковых адносінаў».

Інакш кажучы, апынецца пад ударам новы курс Брусе- ля ў дачыненні да Беларусі. Ізалецыю ж з яе знялі, так бы мовіць, авансам, у разліку на пакрокавыя рэформы, па- ступовае змякчэнне рэжыму. І пытанне, што называецца, на кантролі. Так, увосень ЕС будзе вырашаць, што дал- ей рабіць з прыпыненымі санкцыямі, ці можна на- зваць беларускіх начальнікаў старанымі вучнямі ў школе дэмакратыі.

Калі ж высветліцца, што ў плане дэмакратызацыі Беларусі Брусель дзе сеў, там і злез, то «ў самой Еўропе мо- гуць актывізавацца сілы, якія выступаюць за ранейшы фар- мат дачыненняў з Мінскам», лічыць эксперт. Тым больш, дадамо, што беларуская апазіцыя ўвесь час сароміць еўрапейскіх дзеячаў за камерцыялізацыю падыходу да стасункаў з рэжымам.

Які ж прагноз? Эксперты сыходзяцца ў адным: Лука- шэнка ні за якія пернікі не будзе перад выбарамі ла- маць сістэму забеспячэння «элегантных перамог», якая спраўна служыць яму другое дзесяцігоддзе. Хаця, вядома, улады могуць касметычна паправіць Выбарчы кодэкс. Дый будуць імкнуцца паз- бегнуць брутальнасці, па магчымасці не біць палкамі апанентаў на вуліцах.

Зрэшты, і на вуліцы выходзіць асабліва ўжо няма каму. Тытульная апазіцыя абскроўлена перыядам рэпрэсій. Да пралетарскіх гронак гневу пакуль што да- лёка, хаця крызіс не цётка, вядома. Менавіта фінансава- эканамічны форс-мажор

можа зблытаць карты дзей-

най уладзе.

Наогулэканоміка—галоўны вораг сістэмы Лукашэнка. Для яе развіцця трэба так ці інакш адкручваць гайкі, а гэта расхітвае аўтакратыю.

Калі ж крызіс не абваліць узровень жыцця «ніжэй за калена», то ў краіне леген- дарна цярплівага электрату нязменны прэзідэнт цалкам можа забяспечыць сабе яшчэ адзін тэрмін кіравання пры дапамозе выпрабаванага інструментарыя.

Па сутнасці, у Талачынскім раёне ўжо агучана заяўка на ўдзел. «Мяне часта пачы- наюць крытыкаваць, што, маўляў, Лукашэнка трымае- ца за ўладу. Але я надзелены адпаведным правам згодна з канстытуцыяй. Калі нехта на Захадзе разлічвае, што шляхам нейкіх махінацый гэтую ўладу можна забраць і перадаць апазіцыі — нічога з гэтага не атрымаецца», — такім чынам дзейны кіраўнік акрэсліў свае прэтэнзіі на но- вую кадэнцыю.

Фактычна Захаду прапану- ецца ўгода: маўляў, мы тут будзем мякка трымаць на дыстанцыі Расію, а вы не лезь- це ў нашы выбарчыя справы.

На думку экспертаў, разлік — на тое, што становіцца ў позу Еўропа не будзе. Ну рабілі раней рэзкія заявы пасля выбараў, і што карысці? Беларускае кіраўніцтва спад- зяецца, што рацыянальны Брусель не будзе камечыць ужо раскручаны праект мяк- кага прагматычнага дыялогу з Беларуссю. Праект, у якім ключавую ролю адыгрывае геапалітыка.

Ці спраўджваецца гэты разлік, мы найхутчэй што пабачым ужо ўвосень, калі Брусель будзе прымаць залік у беларускага начальства ды вырашаць лёс замарожаных візавых санкцый.

Аляксандр Класкоўскі, БелаПАН.

Амаль тры чвэрці - платнікі

Студэнтамі ВНУ ўсіх формаў уласнасьці сёлета сталі 90 тысяч чалавек. На платныя ўмовы навучання ў дзяржаўныя ВНУ прыня- та 46,5 тысячы, што на 10% больш, чым летась. За кошт бюджэ- ту на дзённых аддзяленьнях будзе вучыцца каля 25 тысяч чалавек - прыблізна кожны чацьвёрты.

Старшыня Дзяржаўнай камісіі па кантролі за правядзеньнем уступнай кампаніі Анатоль Рубінаў паведаміў, што ў ягоным органе было задзейнічана больш за 2900 чалавек, у тым ліку 214 работнікаў Дзяржкантролю:

“Мы лічым, што ў цэлым уступ- ная кампанія прайшла арганізавана, зь мінімальнай колькасцю хібаў”.

Міністар адукацыі Аляксандар Радзькоў прывёў такія лічбы:

“Мы сёлета на 5,8 тысяч прынялі больш у ВНУ, на 6 тысяч больш - у сярэднія спецыяль- ныя ўстановы, і на 12 тысяч больш - у ПТВ. У ПТВ мы ўжо набралі пасля базавай шко- лы і нават працягнулі да 15 верасня набор пасля сярэдняй школы”.

Чыноўнікі ад адукацыі лічаць, што цяпе- рашняя сыстэма з выкарыстаньнем вынікаў цэнтралізаванага тэставаньня і сярэдняга балу атэстату цалкам спраўдала сябе. Мя- няць яе не плянуецца. Аляксандар Радзькоў працягвае:

“Думаю, у наступным годзе мы пакінем тыя ж правілы, якія ёсьць. Мы прасілі аб гэ- тым прэзыдэнта, і ён падтрымаў. Трэба, каб нейкія рэчы былі ўстойлівымі”.

Такім чынам, магчымасьці здаваць хаця б чатыры тэсты, а ня тры, як зараз, у выпускнікоў наступнага году ня будзе. А менавіта гэтыя абмежаваньні і ствараюць масу праблем і для саміх выпускнікоў, і для прыёмных камісій. Бо менавіта ў апошні дзень значная колькасць абітурыентаў канчаткова вызначаецца з выбарам ВНУ. Гэта адзначыў і прафэсар Анатоль Рубінаў:

“У апошні дзень, да прыкладу, у Эканамічны ўнівэрсытэт падалі даку- мэнт 680 чалавек, зь іх 344 - пасля 18 гадзіны. Атрымліваецца, што выбар ВНУ, спецыяльнасьці грунтуецца часьцяком

на прахадным бале, а не на схільнасьцях і здольнасьцях абітурыента. Жаданьне паступіць любым коштам стварала стрэса- выя сытуацыі, нэрвознасьць, нездаровы ажыятаж”.

У параўнаньні зь мінулым годам пра- хадныя балы ў сярэднім павялічыліся прыкладна на 10 пунктаў. Гэта пры тым, што 100-бальны вынік паказалі толькі 206 абітурыентаў з усёй краіны. А больш за пало- ву не дасягнулі ня толькі 50-бальнага выніку, а нават і 20 балаў, кажа Анатоль Рубінаў:

“Традыцыйна нізкія вынікі паказалі абітурыенты на іспытах па фізыцы - 50% набралі 20 і менш балаў; і па матэматыцы таксама больш за палову набрала менш за 20 балаў”.

Пры гэтым конкурс на некаторыя прэ- стыжныя спецыяльнасьці дасягаў 15 чалавек на месца, а прахадны бал даходзіў да 350. І хоць міністар адукацыі спадар Радзькоў падкрэсьлівае, што школьных ведаў хапае для пасляпяховай здачы тэстаў, але неабход- насьць рэпэтытарства не адмаўляе:

“Ці можна паступіць без рэпэтытара? Бяс- спрэчна, можна. Але ты проста выбірай сабе спецыяльнасьць па сілах, па падрыхтоўцы. Натуральна, на міжнародныя адносіны, на падрыхтоўку спецыялістаў ІТ-тэхналёгіяў - там конкурсы надзвычай высокія. Там, дзе конкурс 15 чалавек на месца, там трэба шліфаваць веды. Хочаш - сам шліфуй, хочаш - з рэпэтытарам, калі ў цябе ёсьць сродкі. Гэта не забаронена”.

Агучаныя лічбы - 25 тысяч бюджэтнікаў з агульнай колькасці першакурснікаў, якая сёньня дасягнула 90 тысяч - сьведчаць пра ўстойлівую тэндэнцыю да павелічэньня долі платнай адукацыі.

Іна Студзінская.

Падручнікаў зноў на ўсіх ня хопіць

У новым навучальным годзе зноў будзе дэфіцыт некаторых школьных падручнікаў. Чыноўнікі Міністэрства адукацыі тлумачаць гэта тым, што ў гэтым навучальным годзе завяршаецца канчатковы пераход да 11-гадовай адукацыі, і няма сэнсу на адзін год распрацоўваць новыя падручнікі.

Да новага навучальнага году ў школы паступіць 109 найменняў новай вучэбнай літаратуры. На выданьне но- вых падручнікаў — а яны бу- дуць выдадзеныя накладам больш за 4,5 мільёна асобнікаў — выдаткавана 20,2 мільярда рублёў. Але ў вучняў старэй- шых клясаў зноў будуць пра- блемы — падручнікаў па не- каторых прадметах на ўсіх ня хопіць. Намесніца міністра адукацыі Тацяна Кавалёва рас- павяла:

«У гэтым годзе толькі па 12 прадметах на ўвесь блёк вучэб- ных прадметаў з 1 па 11 клясы застаецца сытуацыя, калі бу- дуць дадзеныя матэрыялы на электронных носьбітах». Сапраўды, падручнікі, роз- ныя даведчныя матэрыялы ёсьць на сайце Нацыянальнага інстытуту адукацыі. Наколькі зручна для школьнікаў і настаўнікаў карыстацца матэрыяламі на электронных носьбітах? Тацяна Кавалёва перакананая:

«Мы правялі вельмі дэ- тальную працу па вывучэньні стаўленьня да гэтага саміх дзя- цей. І высьветлілася, што гэта ні ў кога не выклікае цяжкасьцяў і незадаволенасьці, якую вы- казваюць журналісты. Дзеці з задавальненьнем карыста- юцца кампутарам, актыўна, умела, і таму няма ніякіх пра- блем».

А вось настаўніца белару- скай мовы і літаратуры з По-

лацку Валерыя Сом кажа, што тэарэтычна спампаваць мож- на, а на практыцы мала хто са школьнікаў гэта будзе рабіць:

«Ня ведаю, дзе-небудзь у вельмі-вельмі строгіх гімназіях, можа, хто-небудзь і спампуе. Але, па вялікім ра- хунку, пэўная колькасць падручнікаў на клясу ёсьць, і большасьць дзяцей будзе гэ- тыя падручнікі адзін аднаму перадаваць. А ў электронны варыянт яны не палезуць. Па- першае, не ўва ўсіх нармальны, хуткасны інтэрнэт. А падручнік — гэта даволі вялікі аб’ём, яго трэба спампоўваць цалкам, а ўзяць нейкі пэўны кавалак не атрымаецца. У каго ёсьць друкарка, у каго няма — гэта ў гарадах. А ў вясковых дзяцей наагул кампутараў няма».

Школьнікі таксама не ў захапленьні ад таго, што падручнікаў на ўсіх ня хопіць і давядзецца шукаць матэрыя- лы ў інтэрнэце. Гімназіст Антон кажа:

«Насамрэч гэта, можа, было б і цікава. Але на практыцы гэта не заўсёды атрымаецца, у некаторых вучняў няма кам- путара ў хаце. Па падручніках хатнія заданьні рабіць зруч- ней».

За падручнікі бацькам да- вядзецца плаціць, распавяла намесніца міністра Тацяна Кавалёва:

«Умовы аплаты застаюцца ранейшымі — гэта 50%. На- туральна, за падручнікі, якія

не трапляюць у асабістае ка- рыстаньне, плаціць ня трэба. Кошт складае ад 10 да 24 ты- сяч, у залежнасьці ад пакета».

Беларуская школа цалкам перайшла на нацыяналь- ныя беларускія падручнікі. Расейскімі падручнікамі кар- рыстацца можна настаўнікам, а ня вучням, кажа начальнік Упраўленьня сярэдняй адукацыі Юры Гладкоў:

«У Рэспубліцы Беларусь створана на ўзроўні агуль- най сярэдняй адукацыі сы- стэма нацыянальнага ву- чэбнага кнігавыданьня. Пры падрыхтоўцы да ўрокаў настаўнік можа карыстацца любой літаратурай, у тым ліку і расейскімі падручнікамі, калі яны адпавядаюць вучэбным праграмам. Настаўнік, але ня вучні».

Адмыслоўцы Лінгвістычнага ўнівэрсытэту зараз распрацоўваюць новыя падручнікі па замежных мо- вах, кажа Тацяна Кавалёва:

«Канцэпцыя новых нацыя- нальных падручнікаў — гэта, перш за ўсё, гутарковая мова. Чаму ўзьнікла ідэя экзамену — каб матываваць маладых люд- зей на засваеньне ня толькі граматычнай структуры. Экза- мэн таксама мае непасрэдна факт маўленьня».

Такім чынам, празь некалькі гадоў у беларускай школе ўвядуць экзамен па замежнай мове.

АДНАЎЛЕННЕ НЕЗАЛЕЖНАСЦІ

25 ЖНІЎНЯ - ДЗЕНЬ НЕЗАЛЕЖНАСЬЦІ БЕЛАРУСІ. 25 Сакавіка 1918 па ініцыятыве лідараў Беларускай сацыял-дэмакратычнай Грамады была абвешчана Незалежнасць Бе- ларускай Народнай Рэспублікі на этнічных беларускіх землях.

Пасля 25 Сакавіка бальшавікі больш не маглі ігнараваць беларускае пытанне і вымушаны былі абвясціць БССР. Сталініска-таталітарная дзяржава ліквідавала дзяржаўнасць беларусаў у 30-е гады XX стагоддзя праз знішчынне эліты беларускага народу. Каля 29 кастрычніка 1937 года было расстраляна больш ста навукоўцаў, пісьменнікаў, настаўнікаў, якія былі патрыётамі Беларусі. Адначасова з гэтым Сталін ліквідаваў класічны беларускі правапіс, пачаўшы каланіяльную палітыку русіфікацыі: закрываючы беларускія школы, вынішчаючы нацыянальныя кадры, зрусіфікаваўшы гра- мадскае жыццё.

Толькі ў часы перабудовы парасткі нацыя- нальнай свядомасці абудзіліся і прывялі да стварэння нацыянальнага руху – Беларуска- га Народнага Фронту. На першых адносна свабодных выбарах 1990 года пры шаленым супрацьдзеянні камуністаў народ падтрымаў кандыдатаў ад БНФ у буйных гарадах і ў Вярхоўным Савеце БССР была створана фрак- цыя БНФ пад кіраўніцтвам Зянона Пазняка – лідэра БНФ.

Маючы меншасць у пракамуністычным Савеце сябры БНФ здолелі прымусіць большасць прыняць Дэкларацыю аб суверэнітэце БССР у 1990 г.. Рэакцыйныя сілы КПСС 19 жніўня 1991 года спрабавалі арганізаваць путч супраць народам абранай улады ў Расіі, але былі пераможаны народным супрацівам. Фракцыя БНФ пасля жніўняскага путча разам з грамадзянамі на плошчы перад будынкам Вярхоўнага Савета прымусіла пайсці ў адстаўку пракамуністычнага старшыню ВС Дземянцяя і 25 жніўня надала Дэкларацыі аб суверэнітэце значэнне Канстытуцыйнага Акта.

25 жніўня 1991 года ў залу Вярхоўнага Са- вету быў унесены нацыянальны бел-чырвона- белы гістарычны сцяг. Сярод дэпутатаў, якія яго суправаджалі быў заўважаны А. Лукашэн- ка. У верасні 1991 года бел-чырвона-белама сцягу быў нададзены статус дзяржаўнага сця- га, дзяржаўным гербам стала “Пагоня”, а краіна стала называцца – Рэспубліка Беларусь.

25 жніўня 1991 года – адраджэнне незалежнасці Беларусі. Гэта падцвердзілі ўсе 18 гадоў, што мінулі з таго часу. І як бы не спрабаваў бы рэжым знішчыць памяць аб гісторыі Беларусі, перапісваючы падручнікі пад першага прэзідэнта, але СВЯТА 25 ЖНІЎНЯ застанецца ў памяці ўсіх жывых БЕЛАРУСАЎ.

ЖЫВЕ БЕЛАРУСЬ!

Л. Гаравы.

ПОБАЧ З КРАІНАЙ КАТАСТРОФ

У жніўні ў Расіі зноў усё пасыпалася. У ранейшыя гады былі путч, дэфолт, пагібель «Курска»... Цяпер — катастрофа «Расійскіх віцязяў» (знішчальнікі Су-27 чамусьці практыкаваліся над жылым раёнам), тэракт з мноствам ахвяр у Назрані, страшны выбух на Саяна-Шушанскай ГЭС. Фармальна, заўважце, усё гэта — на тэрыторыі саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі.

Газета.Ru», каментуючы каскад катастроф, робіць лапідарную выснову: «Усё запушчана». У артыкуле наўпрост гаворыцца: Расія імкліва занепадае, развальваецца што да тэхналогій ды інфраструктуры.

Шалёныя нафтадолары мінулых гадоў пайшлі не на мадэрнізацыю, а на пусканне пылу ў вочы ды абагачэнне вузкага кола асоб.

Не лепш і ў плане геапалітычным. Таксама ўсё запушчана. Даводзіцца плаціць і па старых імперскіх рахунках, і па новых. Масква мітусіцца, спрабуючы ўтрымаць уплыў на сваіх ускраінах ды абсягу «постсаўка».

Крэмль небяспечна эксперыментуе з каўказскай парахавой бочкай, зноў уваходзіць у бессэнсоўны клінч з Украінай (маецца на ўвазе дзіўная эпістала Мядзведзева Юшчанку), нарэшце — апынуўся на нажах з Беларуссю, што раней лічылася адданай саюзніцай. Малочная вайна нібыта скончылася, але прывід новых канфліктаў блукае паміж Оршай і Смаленскам.

Расійская эліта стала закладніцай імперскай мадэлі. Думкі ды памкненні скіраваны вонкі, за межы краіны, стратэгі клапоцяцца аб сферах геапалітычных інтарэсаў, Крэмль спрабуе так ці інакш «пашыхтаваць» суседзяў. У той жа час уласны народ — таленавіты і шчыры — у масе сваёй бедны, неўладкаваны, пастаянна адпраўляе дзяцей на чарговую вайну ды топіць няўцешнасць у шклянцы.

І цяпер змадэлюйце будучыню Беларусі ў выпадку лагічнага завяршэння гэтак званага саюзнага праекта. Асобна ацаніце «дальнабачнасць» тых апазіцыйных палітыкаў, якія жадаюць паказаць сябе перад Крамлём, абяцаючы быць лепшымі інтэгратарамі, чым «рэнегат» Лукашэнка.

Апошні, мне падаецца, шчыры, калі гаворыць, што беларусы і расійцы — адзін народ. Ён сапраўды так думае. Паміж афіцыйным лідэрам Беларусі і апазіцыйнымі нацыяналістамі — светапоглядная ды культурная бездань. Але фенаменальным інстынктам улады Лукашэнка адчуў смяротную небяспеку ранейшага фармату знешняй палітыкі. Гэта — калі яе, па вялікім рахунку, не было: была толькі жорсткая прывязка да Масквы.

Вядома, эканамічная, энергетычная залежнасць так ці іначай не знікне за два дні. І за дзесяць гадоў — таксама. Але гэта не аргумент, каб рэанімаваць «братэрскую інтэграцыю» ды яшчэ абяцаць пайсці ў ёй далей за Лукашэнку. Так, калі пастарацца, Расія можа даць трохі таннейшы газ, але ненадоўга і за палітычныя саступкі.

Тое ж тычыцца і крэдытаў. Беларускі кіраўнік вынес смецце з хаты, расказаўшы, як за 500 мільёнаў долараў патрабавалі прызнаць Абхазію з Паўднёвай Асеціяй. А што запатрабуюць за мільярд? За пяць мільярдаў? Між тым грошай трэба шмат, лапцік дзіркі ў фінансах хутка не будзе чым.

Тутэйшае начальства дапяла: што да мадэрнізацыі, то на Расію спадзявацца няма чаго. Вуснамі Лукашэнкі абвешчаны курс на ўкараненне еўрапейскіх тэхналогій, прыцягненне заходніх інвестыцый.

Але заганнасць парадыгмы ў тым, што мадэрнізацыя ўяўляецца аўтарытарнай. Каб у вытворчасці ўсе шасцярэнькі круціліся па-еўрапейску — дакладна і без скрыпу, а вось у палітыцы — каб заставалася анахранічная машына адзінаўладдзя і задушэння любой альтэрнатывы. Маўляў, нашаму народу заходнія дэмакратычныя прыбамбасы толькі шкодзяць.

Аказваецца, свіакомплекс паводле дацкіх або галандскіх стандартаў — са-

мае тое, а вось выбары або доступ да інфармацыі паводле тых жа стандартаў нашай грамадзе не пасуюць. Добра ж улада думае пра свой народ, калі лічыць, што толькі свінні ў роднай айчыне дараслі да еўрастандартаў!

Па сутнасці, беларускія дзяржаўныя ідэолагі ў трохі іншай абгортцы падносяць тую ж канцэпцыю «суперэчнай дэмакратыі», якую вынайшла расійскае кіраўніцтва. І тут, і там апраўдваюць нейкі трохі асучаснены варыянт самадзяржаўя. У гэтым сэнсе рэжымы ў Расіі і Беларусі — сапраўды браты.

Так, у нас лепей што да побытавых умоў, няма такіх кантрастаў і, мабыць, такой карупцыі, як у Расіі. Але калі казаць пра мысленне кіроўнай эліты — таксама «ўсё запушчана». І таму сённяшні еўрапейскі трэнд нашай краіны — слабы, палавіністы, без гарантый поспеху. Беларусь па-ранейшаму занадта моцна прывязана да краіны перманентных катастроф — Расіі.

Гаворка не пра тое, каб быць з ёю на нажах. Усе войны апошняга часу між Масквой і Мінскам — гэта акурат канвульсіі «братэрскай інтэграцыі». Патрэбны прагматычныя і празрыстыя адносіны (эксперты апошнім часам сталі ўжываць тэрмін «фінляндызацыя»). Але палітыкі дзвюх краін чапляюцца за міфы. Кштату братэрства па зброі, якога дэ-факта даўно няма, але якое будучь піярыць манеўрамі «Захад-2009».

І таму наперадзе — яшчэ доўгі, пакутлівы перыяд высвятлення дачыненняў між дзвюма краінамі, у якіх агульная гісторыя хваробы. Усё занадта запушчана.

Аляксандр Класкоўскі, БелаПАН.

В ПОЛЯХ ДОРОФЕЕВА ЗАРАБАТЫВАЕТ МИЛЛИОНЫ

На «бесплатные» концерты Ирины Дорофеевой колхозы выделяют специальную технику и выплачивают певице гонорары.

Гастрольный график «лица Беларуси» Ирины Дорофеевой по Витебской области впечатлил: за неполные три недели 50 (!) концертов в полях, на зернотоках и даже в погранотрядах, пишет «Комсомольская правда в Беларуси».

Недавно концерт Дорофеевой прошел в районном центре Верхнедвинск. Местные жители до сих пор делятся своими впечатлениями.

- Добры канцэрт! Гавораць, што хораша спявала, - оживились бабушки, торгующие на местном мини-рынке белым наливом и укропом. - А чаго ж не спяваць? Ёй жа во-семь мільёнаў заплацілі, дык можна і паспяваць...

В час дня в хозяйстве «Леонишино», которое находится неподалеку от Верхнедвинска, - концерт Ирины Дорофеевой. Часть сельчан уселась перед прицепом прямо на колючие остатки овса. Возле прицепа - специально привезенная машина-генератор и огромный автобус с большой надписью «Министерство обороны» - по совместительству гримерка «лица Беларуси».

Из-за неполадок со звуком первой песней стала «Купалінка», которую Дорофеева исполнила а капелла. Под следующие песни певица умудрилась даже станцевать на небольшом пространстве сцены-прицепа. Затем народ развлекали песнями бэк-вокалисты Дорофеевой.

В это время возле полевой кухни, которая находилась поодаль от сцены, спешились три комбайнера - именно столько единиц техники находились в огромном поле. Работники взяли в руки тарелки с кашей и, не глядя на сцену, стали аппетитно жевать.

- Вкусно вам под песни «Лица Беларуси» обедается? - Не знаю... - усмехнулся один. - Конечно! - хмыкнул другой.

- Если бы еще и что-нибудь под обед было - другое дело. А так, на сухую, песни как-то несерьезно... - зачерпывая ложкой кашу, улыбнулся загорелый механизатор.

Стало понятно, что местным работягам не до концерта. Поели - и по комбайнам...

- И зачем было везти сюда народ, не проще ли было организовать выступление в местном ДК.

- Конечно, нам это было бы в 10 раз проще. А в поле пришлось еще и генератор везти. А это риск, не дай бог, что... - вздохнул заместитель председателя Верхнедвинского райисполкома Владимир Яковлев. - Но это было желание администрации: организовать концерт Ирины Аркадьевны именно в поле. Наверное, установка у них такая... От нас это не зависит. Мы к их графику никакого отношения не имеем. Нам прислали - и все. В сельской местности нас кормят. Какие-то наши давние друзья и спонсоры помогают с проживанием. В некоторых городах продают билеты на уровне районных исполкомов, чтобы концерт мог увидеть целый город.

Конечно, поддержка есть, спасибо Витебскому областному исполкому. Административный ресурс должен присутствовать, когда идет такая акция.

Сегодня на бесплатный концерт Ирины Дорофеевой пришло меньше сотни человек. Причем их еще и на бесплатном автобусе до поля прокатили...

- Просто они так придумали - людям пришлось идти полтора километра. Если бы они сделали все это в деревне... Вы просто попали на такой район, все очень тяжело, - объяснила Дорофеева. Говорить проще всего. А вы возьмите и станьте «Лицом Беларуси», чтобы поняли, что за труд нужно пройти до того, чтобы тебе такая почетная обязанность выпала, из-за которой тебе приходится пахать раз в пять больше чем всем остальным, - заявил Юрий Савош, продюсер Доровеевой. - Она же не сама себя назначила: «Можно я буду «Лицом Беларуси»?» Для этого надо было тысячи концертов отработать, в том числе и на полях.

- А еще хорошо, что есть административный ресурс, - сказала Дорофеева. - Как в любом деле. Когда есть национальная идея и когда есть какие-то песни, которые вдохновляют народ на единство, на патриотизм и на такую достойную жизнь, то это и поддерживается.

После концерта Ирины Дорофеевой в Леонишино начались дожди.

- Но уборка движется. Впечатления о концерте хорошие, всем понравилось, - рассказал заместитель директора КУП СХП «Леонишино» Верхнедвинского района Михаил Бароха. - Если бы концерт был в нашем Доме культуры, то народу было бы больше. Там 136 мест.

- А во что хозяйству обошелся концерт Ирины Дорофеевой?

- Они нам предьявили счет на два миллиона, мы под-писали договор.

- Для хозяйства это очень затратно? - Сейчас же сложная обстановка, кризис, туго с деньгами. Но что делать? Раз надо - значит надо...

Об остальной части гонорара рассказала руководитель отдела культуры Верхнедвинского райисполкома Надежда Москвичева.

- Заплатили все организации Верхнедвинска: каждый профсоюз внес свою лепту. Это же поощрение трудовых коллективов через профсоюзы: приехала такая известная, заслуженная артистка. И мы коллегиально решили: прове-сти концерт в городском парке, чтобы было более массово и публично. А сумму гонорара разделить между хозяй-ством и профсоюзами. Получился настоящий праздник.

Урад і Нацбанк раскрылі карты

Сталі вядомыя абавязаньні, якія ўзяла на сябе Беларусь перад МВФ, каб атрымаць крэдыт stand-by памерам 3,52 мільярда даляраў ЗША.

«Урад выканаў структурны кантрольны паказчык на канец сакавіка 2009 году па лібэралізацыі цэнаў, павысіў цэны на жылёльва-камунальныя паслугі, зьнізіў зароботную плату ў дзяржаўным сэктары, адмовіўся ад практыкі разьмяшчэньня дэпазытаў цэнтральных і мясцовых органаў кіраваньня ў камэрцыйных банках, скасаваў абмежавальны верхні паказьнік працэнтнай стаўкі для крэдытаў у беларускіх рублях, якія выдаюцца карпаратыўнаму сэктару», — напісана ў лісьце кіраўніка ўраду Сяргея Сідорскага і старшыні праўленьня Нацбанку Пятра Пракаповіча.

Ліст, датаваны 19 чэрвеня, апублікаваны на афіцыйным сайце МВФ. У ім, сярод іншага, беларускі бок просіць павялічыць аб’ём крэдыту stand-by яшчэ прыкладна на мільярд даляраў.

ЦЫТАТЫ ЗЬ ЛІСТА
«Рост беларускай эканомікі ў першым квар-тале бягучага году істотна запаволіўся».
«Чакаецца зьніжэньне ВУП у 2009 годзе прыкладна

на 3%».

«Спажывецкія кошты вырасьлі ў студзені пасля аднаразовай дэвальвацыі. У адпаведнасьці з жорсткай падаткова-бюджэтнай і грашова-крэдытнай палітыкай, якую мы праводзім, за пэрыяд, які мінуўся з таго часу, месячны ўзровень інфляцыі зьнізіўся, прычым цяпер чакаецца, што ў 2009 годзе інфляцыя на канец пэрыяду складзе каля 11 працэнтаў».

«Мы практычна спынілі аказаньне падтрымкі ліквіднасьці банкаў, не забясьпечанай закладам. Мы прыз-наем, што такая падтрымка павінна заставацца сапраўды выключнай, і ў цэлым будзем старацца не карыстацца дад-зеным інструмэнтам».

«Прынята рашэньне не праводзіць павышэньня зар-платы ў дзяржаўным сэктары да верасьня 2009 году».

ПЛАНЫ УРАДУ
Урад мае скасаваць два мэтавыя падаткі і мясцовы падатак з продажу тавараў ураздроб.

Урад таксама абяцае зьнізіць стаўку падатку на прыбытак з 24% да 20%. «Каб

кампэнсаваць страту даходаў у выніку такіх захадаў, мы таксама падвысім стаўку ПДВ з 18 да 22%».

У лісьце гаворыцца, што да канца сьнежня 2009 году будзе распрацаваны плян дзеяньняў па продажы за-межным інвэстам усіх нефінансавых кампаніяў Нац-банку.

Урад шукае стратэгічных інвэстараў, якія набудуць кантрольныя пакеты акцыяў ААТ «Белпрамбудбанк» і ААТ «Белінвэстбанк», а таксама пакеты акцыяў АСБ «Беларус-банк» і ААТ «Белаграпрам-банк».

Урад таксама плянуе да 30 верасьня унёсьці на разгляд у парлямэнт законапраект «Аб прыватызацыі».

БЕЛАРУСЬ І МВФ
У студзені 2009 году МВФ

ухваліў выдзяленьне Беларусі стабілізацыйнага крэдыту ў памеры 2,46 мільярда даляраў пад рэалізацыю праграмы рэформаў, якая разьлічана на 15 месяцаў.

Першы транш крэды-ту — 788 мільёнаў даляраў — паступіў у Беларусь у студзені.

Беларусь уваходзіць у МВФ з 1992 году. За гэты час яна атрымала два траншы крэдыту па праграме сыстэмных рэформаў: у жніўні 1993 году (98 млн. даляраў) і ў лютым 1995 году (101,7 млн. даляраў), а таксама адзін транш крэды-ту stand-by у верасьні 1995 году (101,7 млн. даляраў). Пазьней фонд спыніў выдзя-леньне Беларусі крэдытаў з прычыны неадпаведнасьці эканамічнай палітыкі ўраду рэкамендацыям МВФ.